

op. Den ærede Ordfører sagde, at det er rimeligt nok, at en Mand med en Formue af 25,000 Kr. svarer Skat. Ja, det er rigtigt, men er det da ikke endnu mere rimeligt, at en Godsejer med en Formue af 7½ Million kommer til at svare en rimelig Skat deraf og en Skat, som ikke alene er forholdsvis, men ogsaa progressiv højere? Den ærede Ordfører nævnede, at ogsaa Landsbysmeden havde udtalt sin Tilslutning til disse Love. Jeg anser virkelig ikke det ærede Medlem for Bælum for nogen særlig god Repræsentant for Haandværkerstanden paa Landet; thi var han det, vilde han ikke stille sig, som han gør. Han udtalte for øvrigt, at disse Love efter hans Mening ikke væsentlig vilde gavne Landbruget, men saa forstaar jeg ikke, at han vil stemme for dem, thi Landhaandværkeren vilde de ikke gavne, det kan jeg forsikre ham om, og heller ikke Landarbejderne. Men hvad jeg, som sagt, vilde sige til den ærede Ordfører er, at jeg finder det urimeligt, at en Mand paa 25,000 Kr. skal betale en Merskat paa 10—20 Kr., naar en Godsejer med 7—8 Millioner faar en Skattelettelse paa 12,000 Kr. — Den ærede Ordfører sagde, at Skatteprocenten i Kjøbenhavn ikke vilde gaa op eller ikke behøvede at gaa op, og det var ikke Lovgivningsmagten eller Ministeren, der skulde staa som Værn derimod, det var Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Ja vel, naar Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse er i Stand dertil, men Udgifterne have været stigende, Budgettet er stærkt spændt og udviser Underbalance. Saa sagde man for nogle Aar siden fra Lovgivningsmagts Side, at man vilde komme de betrængte Kommuner til Hjælp, og det gør man saa her paa en saadan Maade at der efter min sikre Overbevisning næste Aar vil fremkomme for Kjøbenhavns Vedkommende et Underskud af 25,000 Kr., som vil være stigende for hvert Aar, der gaar. Naar man kommer os til Hjælp paa denne — om jeg saa maa sige — ironiske Maade fra Regeringens og Lovgivningsmagts Side, kan man ikke bebrejde Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, at den ikke kan holde Procenten nede paa 2, saa er det Lovgivningsmagts og Regeringens Skyld, idet de ikke have villet lytte til, hvad de kjøbenhavnske Repræsentanter i Rigsdagen sagde om disse Love. Vi have bevist, at man regnede fejl, og at det Overskud, man beregnede, ikke er et Overskud, men man har ikke villet tage Hensyn dertil, og saa kan man ikke sige, at det er Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Skyld, hvis den ikke paa Grundlag af disse Skatte-

love er i Stand til at nedsætte Skatteprocenten væsentlig. Den ærede Ordfører rettede i Forbigaaende — det var vist nærmest mod det ærede Medlem for Frederiksberg, men ogsaa mod mig og mit Parti — den Bebrejdelse, at vi ikke ville gavne Landbruget. Det er jo en ganske uberettiget Bebrejdelse. Vi have stemt for mange, mange Bevillinger til Landbruget paa Finansloven. Vi have stemt for hen ved 1 Mill. Kr. til Husdyropdræt, vi have stemt og stemme stadig for hele Statskonsulentvæsenet, vi have stemt for billige Jærnbanktakster. Vi stemte en Gang, husker jeg, for Statsdrift af Linien Esbjerg-Parkeston, medens det ærede Medlem, hvis jeg ikke husker fejl, stemte imod, skønt Landbruget krævede denne Foranstaltning. Gang paa Gang stemme vi for saadanne Bevillinger. Vi vare med til at stemme for Loven om Forskudsforeninger, og vi have været med til yderligere at bevilge 3 Mill. dertil. Skønt man fra Landbrugsrepræsentanternes Side enten negligerer vore Forslag, der særlig tage Sigte paa Arbejdernes Vel, eller lader dem visne, stemme vi Gang paa Gang for de Krav, som stilles af Landbrugets Repræsentanter. Det ærede Medlem har derfor fuldstændig Uret i sin Paastand, det kan let bevises. Men dertil kommer en Fejl, som baade det ærede Medlem og mange andre med ham gøre sig skyldige i, idet de tage Landbruget i falsk Forstand. Landbruget er ikke blot Hartkornsbesidderne, men ogsaa Landarbejderne og Smaaahaandværkerne paa Landet, og de ville aldeles ingen Gavn faa af dette Lovforslag. Og det er jo ogsaa et Spørgsmaal, om Landbruget i Længden vil faa Gavn deraf. De nuværende Besiddere ville faa nogen Lettelse og desto større Lettelse, jo mere besiddende de ere; men om en Menneskealder vil Bondestanden ikke sidde Spor af bedre i det, fordi denne Lov gennemføres, end den gør i dette Øjeblik. Thi den Fordel, Bondestanden opnaar ved denne Skattelettelse, vil i Løbet af en Menneskealder gennem Køb og Salg og Arv efterhaanden bliive optagen af private Prioriteter, og jeg kan jo ogsaa mod det, som den ærede Ordfører sagde, anføre, hvad hans Partifælle, det ærede Medlem for Bælum sagde for lidt siden, at dette Lovforslag ikke væsentlig vil gavne Landbruget. Jeg tænker, at han sagde det, fordi han ogsaa tænkte paa det mindre Landbrug, Husmænd og Landarbejdere, og deri har han Ret; men jeg forstaar blot ikke, at han, naar han ser saaledes paa Sagen, kan give dette Lovforslag sin Stemme. — Den ærede Ordfører